

Να σας συστήσουμε...

Το Λαογραφικό Μουσείο Βίβλου

Από αυτή τη σελίδα θα προσπαθούμε κάθε φορά να σας γνωρίσουμε τις υπηρεσίες και τα Νομικά Πρόσωπα του Δήμου Νάξου.

Το παλιό λιοτρίβι του χωριού, ζωντάνεψε...

Διαμορφώθηκε σε Λαογραφικό Μουσείο και στέγασε τη ζωή και τις αναμνήσεις των κατοίκων της Βίβλου. Πήλινα τσουκάλια, υφαντά, γεωργικά εργαλεία, παλιά έπιπλα, τα εκθέματα.

Δεσπόζουν με τον όγκο τους οι μυλόπετρες που συνέθλιβαν τους καρπούς και ο ξύλινος κοχλίας. Το κτίριο εξάλλου από μόνο του ήταν μουσειακός χώρος.

Το παλιό λιοτρίβι παραχωρήθηκε από την Εκκλησία και με δαπάνες του Δήμου διαμορφώθηκε σε λαογραφικό μουσείο. Από κει και μετά, η αγάπη και η φροντίδα των κατοίκων της Βίβλου, το πλούτισε με ενθύμια της καθημερινής ζωής. Δανειζόμαστε τα λόγια του Μαθηματικού κ. Α. Γκίκα, για να κατανοήσουμε καλύτερα την αγάπη των Τριποδιωτών:

“Χρειάζεται μεγάλο κουράγιο για να προσφέρεις το αλέτρι σου, που ο χερουλάτης του σου φαγε 50 τόσα χρόνια τα δάχτυλά σου.

Πως ν’ αποχωριστεί η νοικοκυρά τη φουφού και τα πήλινα τσουκάλια και τσικαλούδια που μαγειρεύει το λιγοστό φαΐ, για να θρέψει την πολυμελή φαμελιά της.

Χρειάζεται κουράγιο να προσφέρεις τον αργαλειό που ύφανες τις προίκες των κοριτσιών σου, ίσως και τη δική σου και σιγοτραγουδήςες περιμένοντας τον καλό σου.

Πως ν’ αποχωριστείς το νυφικό σου κρεβάτι που

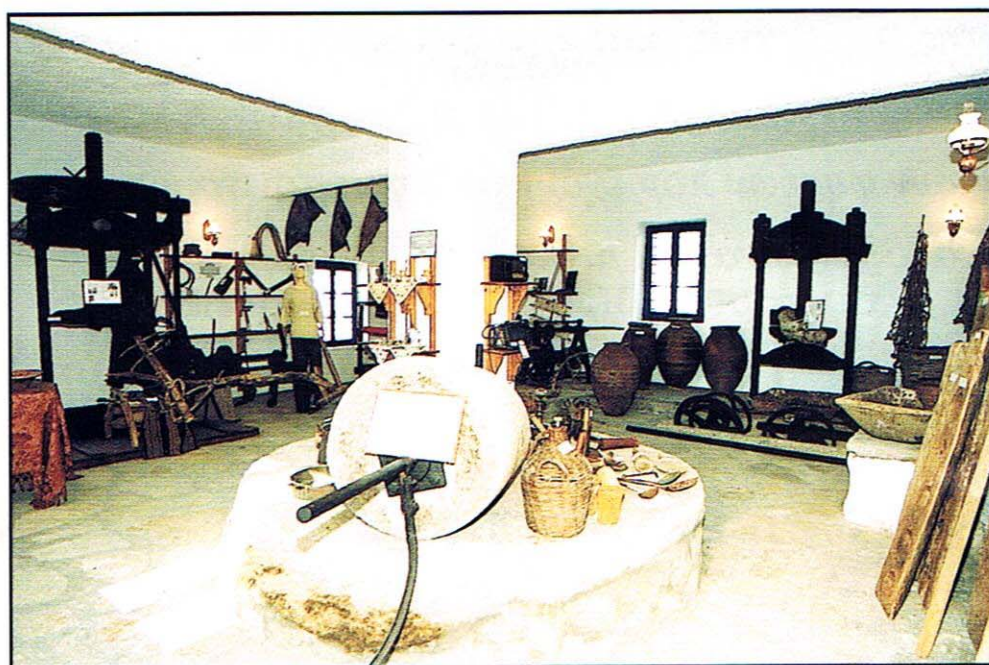
σου θυμίζει το στήσιμο της οικογένειας αλλά που στη συνέχεια ίσως μετατράπηκε σε νεκρική πασάδα, όταν πάνω σ’ αυτό ξεψύχησαν προσφιλή σου πρόσωπα;

Η ξύλινη κούνια του μωρού, το μπισίκι, εύκολα λέτε μπορούν να βγουν από το σπίτι, όταν σ’ αυτό λίκνισες τα παιδιά και τα εγγόνια σου πλάθοντας για αυτά συγχρόνως με το λίκνισμα και όνειρα για το μέλλον τους;

Πως ν’ αποχωριστείς τα σφυριά και τα αμόνια του τσαγκάρη που πόδεσε εκατοντάδες χωριανούς, μπάλωσε τα παπούτσια της φτωχολογιάς για να μη σέρνει τη γύμνια των ποδιών της στα σοκάκια του χωριού...”

Τα εγκαίνια του Λαογραφικού Μουσείου έγιναν στις 6 Αυγούστου από το Δήμαρχο Νάξου, παρουσία πολλών επισήμων αλλά και πολύ κόσμου. Ο Πρόεδρος του Δημοτικού Δ/τος Βίβλου, κ. Αντώνης Λαγογιάννης, που υπήρξε πρωτεργάτης για τη δημιουργία του μουσείου, στο σύντομο λόγο του, τόνισε:

“Τα χνάρια της πολιτιστικής μας κληρονομιάς σιγά-σιγά εξαφανίζονται. Ξενόφερτοι τρόποι ζωής κυριαρχούν και κάθε τι το παραδοσιακό και ελληνικό παραμερίζεται. Αν θέλουμε να επιζήσουμε σαν φυλή, ας φροντίσουμε να διατηρήσουμε αμόλυντες τις ρίζες μας. Σ’ αυτό πιστεύω ότι συμβάλουμε με το εγκαινιαζόμενο σήμερα λαογραφικό μουσείο”.

Αυτός ήταν και ο σκοπός του Δήμου μας. Να δείξει την πολιτιστική κληρονομιά μας, να σώσει την ιστορία των απλών καθημερινών συνηθειών των ανθρώπων του περασμένου αιώνα, να διδάξει στους νεώτερους τον τρόπο ζωής και εργασίας τους. Ας έχει προοδεύσει τόσο η τεχνολογία και η φυσική. Οι μυλόπετρες θα μένουν εκεί να διδάσκουν σε όλους από πού ξεκίνησαν οι αρχές των επιστημών.

Και μια και είμαστε στη Βίβλο και γράφουμε για την αγάπη που έχουν οι κάτοικοι στο χωριό τους, δημοσιεύουμε απόσπασμα από το ποίημα που μας έστειλε ο Εμμανουήλ Δημητροκάλλης, που μένει πια στην Αθήνα, αλλά το χωριό του είναι κάθε μέρα στα όνειρά του...

*Είμαι τώρα στις Τρίποδες, στο σπίτι μου το πάνω
και μια απλή περιγραφή που βλέπω φύσης κάνω
Ένα ζωγράφο θάθελα σε πίνακα ν' αρχίσει
τα δώρα του Δημιουργού αυτά να ζωγραφίσει
Η θάλασσα η γαλανή, Πάρος απέναντί μου
πολύ μεγάλη πράγματι είναι η συγκίνησή μου.*

.....
*Ο ήλιος ο Σεπτεμβριανός τη Νάξο χαϊδεύει ακόμα
κάθε χωράφι αμपाσιά, τράφο και καλαμιώνα*

.....
*Εδώ κοντά και το σκολειό με την πλατεία
με τα θηρία ευκάλυπτοι που κάνουν άλλη θέα
Οι Άγιοι Ανάργυροι ακόμα εδώ, κοντά μας,
κι αυτοί ένα κομψοτέχνημα, νάναι βοήθειά μας
Εδώ και το Πνευματικό Κέντρο και το Μουσείο
ένα παλιό λιοτρίβι μας, με τόσο μέσα αρχείο.
Ζωγράφε το πινέλο σου φέρε και μην αργήσεις
τα έργα του Δημιουργού κάτσε να ζωγραφίσεις.*